

LA DONA A LA II REPÚBLICA

doc.3 A FAVOR I EN CONTRA DEL VOT FEMENÍ

Jo no ho crec pas, no ho puc creure, que la dona sigui un perill per a la República, perquè jo he vist la dona reaccionar davant la dictadura i amb la República. (...)

Resoleu el que vulgueu, però afrontant la responsabilitat de donar entrada a aquesta meitat del gènere humà en la política, perquè la política sigui cosa de dos, perquè només hi ha una cosa que la fa un sexe només: donar a llum. Les altres, les fem tots en comú, i aquí vosaltres no hi podeu venir a legislar, a votar impostos, a manar deures, a legislar sobre la raça humana, sobre la dona i sobre el fill, aïllats, fora de nosaltres.

Discurs de Clara Campoamor, agost del 1931.

Aquests 160 diputats que han concedit el vot a les dones deuen ser uns doctrinaris puritans, però són uns republicans talososos. Nosaltres no neguem pas el vot a la dona en nom del seu dret a la llibertat, sinó en nom de la defensa de la República. Les dones poden ser dins de la República advocades, catedràtiques, diputades i fins i tot ministres, però no pas electores. Només uns quants pobles han concedit el vot a les dones i a la República espanyola no és cosa que per quixotisme idealista se li doni suport o es confii en el vot femení, que durant uns quants anys serà canalitzat per capellans, freres i monges.

*El Diluvio (diari radical d'esquerres),
2 d'octubre del 1931.*

Unes dones voten per primer cop a Espanya el 19 de novembre del 1933.

I alerta que, per gust, en principi nosaltres no acceptem la concessió del vot a la dona. Nosaltres pensem que el lloc propi de la dona, de la seva condició, del seu deure, de la seva missió a la vida és la llar. I ens sembla malament que se la tregui d'allà i que li despertin o li fomentin vocacions que l'atreguin al carrer. Estem segurs que una societat és desgraciada si les dones no estan contentes sent esposes i mares (...).

*El Debate (diari catòlic conservador),
2 d'octubre del 1931.*

► Fullet propagandístic que demana el vot de les dones, 1933.

doc.1 EL FEMINISME ÉS PECAT

No fa gaire temps vaig sentir una conversa en què deien que la dona ha d'aspirar a ocupar els mateixos llocs que l'home; afegien que Crist va fer iguals els dos sexes en intel·ligència i va donar una mateixa llei per a tots dos. No vaig quedar conforme amb aquesta teoria i sense gaires esforços he arribat a la conclusió que el feminisme, tal com el pintaven, és pecat.

Déu ha considerat sempre l'home superior a la dona; va ser el primer que va crear; quan va maleir els nostres primers pares, adreçant-se a Eva, li va dir "que estaria subjecta a l'home"; i, quan Crist va elegir els seus apòstols, no va triar ni una sola dona, ni a nosaltres no ens permet l'Església, intèrpret fidel dels designis divins, ser papes, bisbes, ni sacerdots (...).

Això sol demostra la desigualtat que hi ha entre l'home i la dona; però heus aquí un altre argument: els dos sexes tenen unes elevades missions per accomplir; el mascle amb la intel·ligència, la dona amb el cor. En el moment que la dona canvia el cor per la intel·ligència se subverteix l'ordre natural (...).

El nostre lloc, la nostra missió, és a la llar. El carrer, tan sols quan Déu, la Pàtria o el Rei ho necessitin.

Article d'El Observador (diari tradicionalista), 1932.

Font: D.D.A.A. HB. Història. Ed. Vicens Vives, Barcelona, 1a ed. 2016, pàg. 270 i 271

DOC 1

- Quins arguments s'usen per justificar la desigualtat entre homes i dones? Quin paper ha de fer la dona a la societat?

DOC 3

- Explica en què va consistir el debat sobre la concessió del vot femení. Quins arguments s'usen a favor i quins en contra?